

[Pia Kjørsgaard]

den berøringsangst, som praktiseres bl.a. af regeringens politikere.

Da Fremskridtspartiet endnu en gang ønsker at markere, at vi gerne vil have en reduktion af den offentlige sektor, at vi fortsat vil arbejde for og kæmpe for, at danskerne får skattelettelse, har vi valgt, også fordi vi selvfølgelig håber, at nogle af de partier, som til daglig taler om det, vil støtte vores dagsordensforslag, at fremsætte et ganske kort dagsordensforslag, der lyder som følger:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at udviklingen af samfundsøkonomien både nationalt og i forhold til EF's indre marked kommer til at foregå gennem skattelettelse og en mindre offentlig sektor.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 34).

Det ville være en begivenhedsrig dag, som ellers har udviklet sig temmelig kedeligt, hvis der var partier i Folketinget, som kunne mande sig op til at stemme for. Så kan vi altid bagefter drøfte, hvordan vi løser tingene i fællesskab, hvordan vi får reduceret den offentlige sektor, hvordan vi får givet danskerne de skattelettelser, som den borgerlige regering har lovet siden 1982.

Hverdagen er ikke blevet lettere for danskerne, må vi sige til statsministeren, og jeg synes, det snart er ved at være sidste udkald, at regeringen med statsministeren i spidsen må mande sig op til at få gjort noget ved de alvorlige problemer, vi har.

Det er ikke demagogi, det er ikke tågesnak, det er alvorligt ment fra Fremskridtspartiets side. Vi er dybt bekymrede på Danmarks vegne. Vi vil gerne være talsmænd for de danskere, som har fundet ud af, at det ikke går ufattelig godt. Vi er nødt til at få startet med at gøre noget alvorligt ved problemerne.

Derfor vil Fremskridtspartiet naturligvis kraftigt opfordre til, at man støtter dagsordensforslaget, at man bruger sommerferien til at finde ud af, hvordan man skal tilrettelægge efterårets og vinterens arbejde, og at man frem for alt holder sig fra Socialdemokratiet.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke statsministeren for den redegørelse, vi fik. Det kan ganske vist være svært at huske den fem timer efter, at den er afleveret, men det er jo betingelserne for en ordfører for et af de mindre partier, når størstedelen af debatten bliver ført af Tingets medlemmer fra de større partier.

Jeg synes også, det var meget glædeligt, at statsministeren, som også hr. Gert Petersen nævnte, gjorde så meget ud af virkeligheden i omverdenen, fordi det jo mere end nogen sinde er ting, der griber ind, og bør være nogle ting, der griber ind i det, vi foretager os her i huset.

Jeg læste den 28. maj i Det Fri Aktuelt en artikel, som var garneret med en nylig meningsmåling – lad den ligge. Den artikel gik ud på, at det danske partisystem er et af de mest stabile i verden. Det hed bl.a.:

»Den nuværende fordeling mellem borgerlige og ikkeborgerlige svarer nøje til gennemsnittet for de sidste 15 år, og det er betegnende, at denne fordeling over 15 år ikke en eneste måned har været ændret mere end højst plus/minus tre procentpoint i op- eller nedadgående retning.«

Det er jo altid noget, der er dybt interessant for politikere, hvordan vælgerne nu vælger at vælge, men man sidder og spekulerer på, hvad i alverden det er, der får folk til at holde fast. Hvad er det for en stabiliserende faktor, som er så konstant?

Og så sidder man også og tænker: Nu har jeg været her i 15 år. Hvad er det egentlig, der er sket i de 15 år, som gør, at folk ikke flytter sig ud af stedet? Så kom jeg til at tænke på, at i alle de 15 år har jeg, hver eneste gang regeringen – hvilken det end var – har fremsat forslag, hørt, at de var fantasiløse og utilstrækkelige. Og når så oppositionen, in casu Socialdemokratiet, fremsatte forslag, var det overbud, og det var uforsvarligt. Og så tænkte jeg på, at så er det jo egentlig ikke så underligt, at folk holder fast i det, de har, for med de meldinger kan det jo være utrolig svært at finde en begrundelse for overhovedet at flytte sin stemme.